

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NÚMERO 534
16 DE ABRIL DE 1961

Editorial

REFRESCANT IDEES

Convé, de tant en tant, refrescar algunes idees. Refrescar nos les a nosaltres mateixos i fer participar al lector d'aquest refrescament.

Així, ara, després de llegir el resum d'un article publicat a l'«*Osservatore Romano*» del 15 de febrer, sobre la qüestió de la unitat i el pluralisme entre els ciutadans catòlics, amb alguna referència concreta a la premsa, ens ha semblat que valia la pena de recollir-ne algunes idees essencials. El problema s'ho mereix, i les idees, en aquest terreny, no semblen pas anar sempre pel camí just.

Una afirmació sobre la premsa que ens cal retenir: «*La premsa catòlica —expressió del pensament i dels interessos dels catòlics, fins i tot com a simples ciutadans— no és unívoca, ni tan solament uniforme, sinó que és pluralística... Pluralisme vol dir que la unitat, cosa viva, no és la uniformitat, cosa morta...*».

Una altra afirmació, aquesta sobre el cristià i la vida social: «*el que més interessa és que el catòlic no entri en el camp social amb un sentit d'infal·libilitat personal, sinó amb la consciència de poder-se equivocar i amb la predisposició de reconèixer immediatament el seu error*». La mútua comprensió i la tolerància són dues conseqüències necessàries d'aquesta actitud que, al cap i a la fi, no fa altra cosa que recordar l'afirmació de Crist quan assenyalava que «*un de sol és el vostre mestre, i tots vosaltres sou germans*», (Mt. 23, 8).

En este número:

Refrescant idees - Diàleg amb el lector - Pulso de la ciudad - Granollers, portes enfora - Centre d'Estudis de l'Associació Cultural - Campaña del Amor fraterno - Espiritualitat: Pastor i guardià - L'actualitat té un nom: Yuri Gagarin - Fiesta Mayor, ¿Sí o No? - Cada setmana un llibre: «*Cada hombre en su noche*» - Stand de llibres - Temes d'educació: L'ensenyança de l'Església, és cara o barata? - Les petites coses - Cultos - Movimiento parroquial - El cine en nuestra ciudad - 30 d'abril, Gran Jornada Diocesana a Montserrat - També nosaltres - Cada persona és un món: Bill Coleman: simpatia i amabilitat - Vox populi.

Diàleg amb el lector

¿Recordes, bon amic, aquell satèl·lit artificial llançat a l'espai pels nordamericans que passava sobre el nostre poble i que cada vespre atreia la nostra mirada amb la seva brillantor?

Moltes vegades havíem pensat que potser portava alguna persona i aleshores dèiem dintre nosaltres: ¡*Qui hi pot què anar!*

Doncs com tu ja saps molt bé, un home ha assolit el nostre desig. Des d'aquest dia una gran potència mundial podrà ensenyar-nos, i ja ens ha ensenyat, les seves perfeccions tècniques i segurament provarà d'enlluernar-nos amb aquest magnífic avenç.

¿Has pensat que moltes vegades nosaltres, els catòlics, també fem una cosa semblant? Procurem mostrar el nostre vernís de cristianisme a l'exterior i potser, fins i tot, el practiquem portes enfora, però a casa nostra, en mig d'aquells a qui tenim confiança, la pràctica del què diem i creiem no ens sembla tant necessària. Sovint volem convertir la gent, i no ens adonem de la necessitat de convertir-nos primerament nosaltres.

Tampoc no hem après d'estimar els nostres familiars i, (això es freqüent entre els pares), no hem vist encara que a més d'acceptar el seu ajut també els podem donar alguna cosa. — S.